

Hassana'da Kaza ve Manevi Dayanışma

23 Ağustos 2023 Çarşamba günü Avrupa'dan gelen gurbetçi Süryanilerle Mardin şehir merkezinde hasbihal ederken, Cizre'den gelen telefon ile sarsıldık.

Şırnak-Silopi'ye bağlı Hassana (Kösralı) köyü ile Dadar (Yolağzı) köyü arasında elim bir trafik kazası meydana gelmişti. Telefondaki ağlak ses bu bilgiyi verirken yaralıların Silopi devlet hastanesine kaldırıldığını bildiriyordu.

Tüm müdahalelere rağmen Hassana-Beth Tayro ailesine mensup Cudi Kürüm maalesef hayatını kaybetmiştir. Köy muhtarı Elişa Beğtaş ve Pavlus Salman bu elim kazadan yaralı bir şekilde kurtulmuş, şuanda tedavi sürecinde iyileşmeyi beklemektedirler.

İfade etmem gerekir ki, beklenmeyen bu elim kaza örnek bir insani farkındalığa vesile oldu. O farkındalık, toplumun damarlarında akan şefkati ve etkin diğerkâmlığı hızlı bir şekilde tetikleyerek ilk yardım şeklinde devreye soktu. Ani bir refleks gibi o denli hızlı oldu ki, bir anda binlerce insan hayır dualarıyla Silopi devlet hastanesinin etrafını sardı. Sağlık çalışanları ve devlet kurumları başta, herkes yaralıların iyileşmesi için seferber oldu.

Takdire şayan bu insani durum, düşüncelere sevk etti. Ruhumu okşadı. Tekrar anladım ki, şefkatten ve samimi niyetten gelen insani dokunuşlar çok büyük etki bırakır. O denli ki, bir anda hayatı kuşatır. Ele geçirir. Hepimiz için, herkes için bu insani farkındalık hayatın ana gayesi olmalıdır. Yakından gözlemlediğim bu insani farkındalığın hissiyatıyla bu yazıyı paylaşıyorum. Paylaşıyorum ki, insani dokunuşlarımız çok artsın. Artsın ki, birbirimize ait olduğumuzu hissedelim. Hissedelim ki, özümüz daha çok gürleşsin. İnsani dokunuşlarla daha çok özgürleşsin.

İnsan olarak bizler, içinde yaşadığımız yeri niyetlerimizle, düşüncelerimizle, işimizle, varlığımızla, gayretlerimizle, enerjimizle, başkalarıyla olan ilişki ve etkileşimlerle sürekli etkilemekteyiz. Mesele, ne tür bir etki meydana getirdiğimizdir. Bu etkinin yapıcı olması, gerçek sevgi ve özgürlüğün öğrenilmesine bağlıdır. Gerçek sevgi ve özgürlük, kendini bilmek, haddini bilmek ve buna göre davranmaktır. Kalbimizi ve zihnimizi buna göre uyumlandırmaktır. Buna göre sorumlu davranmaktır. İç dünyamızda kendimize; dış dünyada tüm varoluşa sevgi ve şefkat beslediğimizde gerçek özgürlüğe giden HAKİKAT ve HAKKANİYET yolunu keşfetmiş oluruz. Bireysel ve sosyal yaşamda dengeyi, ölçüyü ve uyumu yakalamış oluruz. Kendimizi beslemekten daha yüce bir amaç için var olduğumuzu ve

o amaca hizmet ettiğimizi bilmek, bize hepimizin ve herkesin aradığı sevinci verir. Çünkü herkesin hayatta kendine özgü bir işi vardır; herkes, tamamlanması gereken somut bir görevi yerine getirmek zorundadır. Bu çerçevede kimsenin yerine başka biri konulamaz ve hiçbir yaşam tekrarlanmaz. Bu bakımdan herkesin görevi, onu gerçekleştirmek için eline geçen özgül fırsat gibi, benzersizdir.

Bu benzersizlik, değer vermek, yaşamak, yaşatmak, öğrenmek, gelişmek, geliştirmek, sorumlu davranmak, ardından da insani anlamda onur ve miras bırakmak demektir. Bu benzersizliğin içinde, toplumun ve herkesin ortak yararı için verilmiş olan bazı yetenekleri, imkânları, armağanları keşfetmek, tanımak ve kullanmak, toplumsal yaşamı zenginleştirir. Toplumsal yaşamı dengede tutar. Bu denge, bencil olmayan, anlayış gösteren, diğerkâmlığın gereklerini yerine getiren esnek bir tutumla şekillenir. Bu şekillenmede şefkat duyguları önemli bir yer kaplar.

Şefkat, insanın kendisiyle pozitif ilişki içinde ve kendisiyle barışık olmasını sağlar. Yüksek frekanslı bir duygu olan şefkatin temel bileşeni farkındalıktır. Bu farkındalık olup bitenleri net bir şekilde görmek ve yargılamadan kabul etmek anlamına gelir. Başkasının da bizim kadar önemli ve değerli olduğu anlamına gelir. Şefkatin sağladığı güven ve saygı hem istikrara katkı sunar, hem zor durumlarda kurtarıcı rol oynar. Çünkü şefkat, her koşulda iyilik barındırır. Her daim pozitif enerji yayar. Diğer insanları (diğer inançları, diğer aidiyetleri, diğer kültürleri) gerçekten kabul etmek ve önemsemek için önce kendimize (yani inancımıza, aidiyetimize ve kültürümüze) değer vermemiz gerekir. İnsanları gerçek kimlikleriyle kabul etmek, onlar, bu gerçekle temasta olsalar da, olmasalar da latif ve cömert bir davranıştır.

Dolayısıyla öz değerini (yani insani onurunu) koruyamayan insan birlikte yaşadığı diğer insanların değerini ve onuru da koruyamaz. Hayattaki yegâne amaç, en değerli varlığımız olan düşüncemizi bu anlamları kapsayan hakikate yaklaştırmaktır. Hakikate en yakın düşünce, hakiki benliğin taşıdığı ahlaklı düşüncedir. Ahlaklı düşünce, niyette, sözde, eylemde kimseye zarar vermemeyi fayda gören düşüncedir. Bu düşüncüyü sağlayan hakiki benliğe ulaşmanın yolu, iç dünyada şefkatin aktif olmasından geçer. Şefkatin aktif olması, sahte benliğin tüm katılıklarını eritir, tüm negatif tutumlarını dağıtır.

Hayatın temel bilgeliğine göre, *farklılıktan doğan diyalogla birbirimiz hakkındaki anlayışımız değişir ve bu diyalog her iki tarafı da dönüştürür.* Öyle görünüyor ki, düşünsel kalitenin seviyesi arttıkça, yaralı idrak iyileştikçe, farklılık gibi takdim edilen olumsuzlukların etkisi de

kırılacaktır. Çünkü toplumsal düzlemde yapıcı davranışların gücü her zaman insani erdemlerin ve ahlâkî donanımların gelişimine bağlı olarak artmaktadır. Anlam dünyası geliştikçe durumlara ve olaylara dair yaklaşımlar da farklılaşmaya başlar. Bu düşünsel farklılaşmanın sesi yükselince çok şey değişir; kilitler çözülür, katılıklar yumuşar, bağlar kurulur, ihtiyaçlar buluşur, yıkılan köprüler yeniden örülür, yeni köprüler inşa edilir. Dolayısıyla düşünsel kalite ve ona bağlı nitelikli tutumlar arttığında önyargılar dönüşecek ve temizlenecektir. O zaman görülecektir ki, ayrılık yüzeydedir. Birliğin tohumları derinlerde ve içsel katmanlardadır. Yüzeydeki kabukta düşünceler ne kadar birbirine ters gibi görünse de iç katmanlara inildikçe fark edilecektir ki, birbirine ters görünen şeyler aslında aynı şeyi hissetmekte, aynı şeyi hedeflemekte, aynı şeyi söylemektedir. Zihinler, bölünmüşlükten kurtulursa, birlik fark edilirse, vicdan ve manevî yaşamın sıcaklığı daha çok hissedilecektir. Bu da yeni gelişmelerin tetiklenmesine vesile olacaktır. Bir veciz söz derki; *yiğit, yarasından doğrulur.*

Hayata tutunmak, kök salmak, yakınlaşmayı ve dayanışmayı gerektirir. Değişen hayat koşullarında farklı toplumsal kesimler (veya inanç grupları) birbiriyle rekabet ederek ya da karşılıklı dirsek atarak değil, ancak birbirini kollayıp gözeterek etkin olabilir, var olabilir.

Hayatın özünde var olan karşılıklı bağımlılık ilkesiyle herkes madalyonun iki tarafını görenek davranırsa, herkes öteye beriye dağılmış ruhların parçalarını toplamaya uğraş verirse, o dağılmış parçalarda herkes kendini görecektir.

Daha sorumlu davranan, daha yardımsever ve daha ahlâklı olan iyi-bilge insanın ortaya çıkma zamanıdır. Yeni bir anlam yaratılmalı, yeni bir varoluş türküsü söylenmeli, yeni bir güven inşa edilmeli, yeni bir iç bütünlük bulunmalıdır. Derde derman ararken, derdin aslında dermanın ta kendisi olduğu unutulmamalıdır. Merhametli farkındalık bütün yaralar için en iyi panzehirdir. Onun olduğu yerde bütün zehirler etkisizleşir. Bir bilgenin deyişiyle, *özü istiyorsan, kabuğu kır.* Bunun için sızlanan, övünen, gururlanan, dışlayan kültür anlayışından; üreten, öneren, etkileyen, dönüştüren, kucaklayıcı kültür anlayışına geçmek gerekir.

Esas mesele, tanımlama ve değerlendirme anlayışını gözden geçirerek, *şefkatle vicdanın* buluşmasını ve birbirini kollamasını sağlamaktır. Bu hissiyatla geliştirdiğimiz ve edeple devam ettirdiğimiz her ilişki bizi daha çok insan yapar. Bunun için kalbimizi ve ruhumuzu sıcak tutmamız gerek. Kalp sevgisiz kaldığında ruh soğumaya başlar. Yaşama dair anlam ve heyecan sakatlanır.

Bu elim kaza nedeniyle ebediyete intikal eden rahmetli Cüdi Kürüm'e gani gani rahmet diler, Beth Tayro ailesine ve Hassana halkına başsağlığı dileklerimi sunarım. Rutin hayatına dönmesi için köy muhtarı Elişa Beğtaş ve Pavlus Salman'a da acil şifalar dilerim.

Elim kazanın olduğu ilk günden bugüne kadar gerek yöre halkından, gerekse devlet kurumlarından Hassana Köyüne gösterilen yakın ilgi ve manevi dayanışma her türlü takdirin üzerindedir. Çok iyi hissedilen bu dayanışma yüreklerde kanayan yaralara iyi bir merhem ve acıyı dindiren bir teselli kaynağı olmuştur.

Bu nedenle yüksek ilgilerinden dolayı Silopi Kaymakamı Sayın Cihat Koç'un değerli şahsında Silopi Jandarma Komutanı Binbaşı Baturay Dehri'nin maiyetinde hizmet sunan tüm askeri birimlere; Silopi, Cizre ve Şırnak'ın sağlık kurumlarına, barosuna, siyasi şahsiyetlerine, kanaat önderlerine, aşiret liderlerine, basın-yayın organlarına, sivil-toplum örgütlerine, tek kelimeyle bütün Müslüman dostlara ve komşulara, teşekkür ve saygılarımızı bildirmeyi insani bir borç olarak ad etmekteyim.

Ayrıca yurtiçinden ve yurt dışından telefon mesajlarıyla manevi dayanışmasını esirgemeyen Süryani sivil toplum örgütlerine ve kanaat önderlerine, Mardin Süryani Metropoliti Mor Filüksinus Saliba Özmen'e, İstanbul Keldani Metropoliti Mgr. Sabrı Anar'a, Mardin Deyrulzafaran Manastırı ve Kiliseleri Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Eliya Kırılmaz'a ve Midyat Kiliseleri Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Yusuf Türker'e içtenlikle teşekkür ederim. Herkese sağlık ve esenlikler dilerim.

Allah beterinenden korusun.

Saygılarımla.

Yusuf Beğtaş

Süryani Dili-Kültürü ve Edebiyatı Derneği Başkanı / Mardin